

רשומות

הצעות חוק

30 ביוני 1986

1786

כ"ג בסיון התשמ"ו

עמוד

246

חוק פסיקת ריבית והצמדה (תיקון מס' 5), התשמ"ו—1986

חוק פסיקת ריבית והצמדה (תיקון מס' 5), התשמ"ו-1986

- תיקון סעיף 4
1. בסעיף 4(ג) לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (להלן - החוק העיקרי), במקום "שלושה חדשים", פעמיים, יבוא "שנה".
- תחולה ותוראות מעבר
2. (א) חוק זה יחול על תקופת ריבית כמשמעותה בסעיף 5 לחוק העיקרי החל ביום ט"ז בשבט התשמ"ה (7 בפברואר 1985); הדין הקודם יוסיף להול על כל תקופה של שלושה חדשים האמורה בסעיף 4(ג) לחוק העיקרי כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, שהתחילה לפני התאריך האמור והסתיימה לכל המאוחר תוך שלושה חדשים אחריו.
- (ב) חוק זה יחול גם על ענינים תלויים ועומדים ביום תחילתו לפני כל רשות שיפוטית.

דברי הסבר

1. סעיף 4(ג) לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 קובע כי שיעור הריבית הנפסקת על סכום אשר יש לשלמו במטבע חוץ, או במטבע ישראלי הצמוד למטבע חוץ, לא יעלה על שיעור הריבית שמשלם בנק ישראל לתאגידים בנקאיים על כספי פקדונות תושב שהם מפקידים אצלו לתקופה של שלושה חדשים.
2. מאחר שביום 7 בפברואר 1985 הפסיק בנק ישראל לשלם ריבית על פקדונות כאמור המופקדים אצלו לתקופה קצרה משנה, איבדה הוראת סעיף 4(ג) האמור את משמעותה, באופן שביום אין רשות שיפוטית יכולה לפסוק ריבית על סכום שהיא פוסקת במטבע חוץ. מוצע, על כן, לערוך התאמה עם ההוראות הנוכחיות של בנק ישראל, ולקבוע כי השיעור שניתן לפסקו לפי סעיף 4(ג) האמור יהיה השיעור שמשלם בנק ישראל על אותם פקדוניות המופקדים אצלו לתקופה של שנה.
- במקרים שבהם תקופת הריבית שפסקה הרשות השיפוטית עולה על שנה, ישתנה שיעור הריבית הפסוקה בהתאם לשינויי השיעורים ששילם בנק ישראל בתקופות הרלוונטיות.
- מוצע שתחילתו של חוק זה תהיה רטרואקטיבית, לגבי ענינים שרשות שיפוטית טרם הכריעה בהם, וזאת החל ביום 7 בפברואר 1985, שבו הפסיק בנק ישראל לשלם ריבית על פקדונות כאמור בסעיף 1 לעיל. לגבי התקופה שקדמה לתאריך האמור ימשיך להול הדין הקודם, גם כשמדובר בתיקים תלויים ועומדים לפני רשות שיפוטית, דהיינו: במקרים שבהם יפסוק בית המשפט כי יש לשלם ריבית גם עבור תקופה שקדמה ל-7 בפברואר 1985, יהיה שיעורה של אותה ריבית זהה לזה ששילם בנק ישראל באותה תקופה עבור פקדונות שהופקדו לשלושה חדשים, כשהתאריך הקובע הוא היום הראשון של כל תקופה רלוונטית.

1 ס"ח התשכ"א, עמ' 192; התשל"ו, עמ' 240; התשל"ז, עמ' 36; התשל"ט, עמ' 28; התשמ"ד, עמ' 52.